

Ludmila Petrová

Ludmila Petrová, rozená Řehořová, se narodila v roce 1931 v Lukách nad Jihlavou, kde prožila většinu svého života. Rané dětství prožila v Bohumíně, kde její otec sloužil jako četník. V roce 1938 musela společně s rodinou pohraničí v důsledku pomnichovského obsazení Sudet opustit a přestěhovat se zpět do Luk.

V době druhé světové války navštěvovala místní základní školu. Zažila dramatické události konce války. Devátou třídu absolvovala v Micmanicích u Znojma. Poté v letech 1946-1947 studovala Odbornou školu pro ženská povolání ve Znojmě. V roce 1948 nastoupila jako dělnice do továrny Pleas v Lukách nad Jihlavou. Zde strávila většinu svého profesního života. Pracovala jako manipulantka, pak mistrová barvírny, po mateřské dovolené jako kvalitářka a od roku 1973 jako vedoucí výroby. Střední školu pro tyto funkce absolvovala v letech 1956-1958 v Brně a v letech 1966-1969 v Havlíčkově Brodě.

V roce 1962 si s manželem Alešem koupila pozemek v Lukách, kde si postavili rodinný domek. V roce 1968 se jim narodil syn Vlastimil. Ten má dnes manželku Janu a mají spolu tři děti.

Od roku 1950 je členkou ochotníků Sokola a až do r. 2019 s nimi hrála divadlo. V roce 2000 byl v Lukách založen Klub přátel Luk a roku 2004 muzeum, kde dodnes podle potřeby a zdraví vypomáhá. Celý život se ráda stará o zahradu, a protože má od střední školy konfekční vzdělání, tak ve volném čase ráda šije například kostýmy apod. V současné době je paní Petrová již vdovou, ale pořád oplývá radostí ze života.

Zajímavostí z rodinné historie paní Petrové je, že její prababička ve druhé polovině 19. století opustila Luka nad Jihlavou, manžela i dítě, aby se ve Vídni u císařského dvora stala kojnou malého korunního prince Rudolfa z rodu Habsburků.